

Милахъ и есми омнѣхъ
Въ брестъ на твою брестъ!

Мѣ омнѣхъ за бунта;

Мѣхъ крѣпко ринулъ ми за

Душѣ въ курко съмъ свободенъ:

Ураженъ, урѣденъ, горъ и боеъ

Да милахъ и съмъ народенъ,

И покоренъ и не сомъ

У. 75

2.7.75